

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra	1 „

— Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A politikai helyzet.

Nagybecskerek, július 28.

Az államok is úgy vannak mint az emberek. Jobban szeretik ha irigylik, mintha sajnálják. S most mégis a berliniek, kik különben jó barátaink, roppant részvétellel vannak irántunk a 4% árszó miatt, a mennyivel a világpiac az aranyérték az általunk megállapított relációt ma meghaladja és borus lélekkel kérdik: hogy és mikor veheti fel monarchiánk ily körülmények közt a bankjegyek készbevitelét. Ez a gyöngéd aggodás, ez a mély együttérzés azonban éppen nem tartotta vissza a nemes lelkeket attól, hogy mesterségesen előmozdítsák az árszó emelkedését és rávaszult kiszámított javveszélésük által nyugtalanságot és bizalmatlanságot keltsenek külföldi hitelezőink kebleiben s arra bírják őket, hogy járadékainkat tömegesen haza küldjék. És mégis csatlakoznak számításaikban ezek a baisse-spekulánsok: a sok rendkívüli, előre nem látott s előre nem is láthatott véletlen segítségével, mely itt közreműködött, fel lehetett hajtani az aranyárszót, de úgy látszik, még ez a pánikárfolyam sem haladhatja túl a 4%-ot. Azért a nyereségért, ami a roppant drága contremine után maradt nekik, még az ő könnyű lelkiismeretükre nézve sem volt érdemes politikai, és ma már gazdasági szövetséges társaikat „szíven döfni”. A jegybevitel főlvetelét a sors és a jó barátok álnokságai késleltethetik; de nem tesz semmit, meglesz később. Hiszen nem lett biztos határidő megállapítva erre, a valuta-rendezést megkoronázni hivatott tényre.

Egyszer csak megszűnik majd az amerikai ezüstkrach utóhatása is, a melynek nem kellett volna bennünket oly károsan érinteni, ha a „jó barátok” nem lettek volna; hisz’ mi nem sántikáló értéket vettünk kilátásba és a mai értékünk nem ezüst, hanem papírték. Aratásunk

egészen véve jó; Európa többi részeiben nem; szép kivételünk lesz. Gabonánkért és lisztünkért pedig, ha mereven akarjuk, aranypénzt kapunk. A bankjegyek készbevitelét akkor vesszük fel, mikor nekünk minden tekintetben alkalmas lesz. Két pénzügyminiszterünk szép zavarba hozhatta volna a spekuláns urakat; csak más receptet kellett volna követniök és a két államkincstárban felhalmozott aranyat 4% árszóval odaadniok, hogy később sokkal alacsonyabb kurzus mellett vásárolják vissza, a minek egy kis türelem után okvetlen be kellett volna következnie. De sem Wekerle, sem Steinbach nem képes arra, hogy nem nemes huzásra engedjék magukat vezetni, még akkor sem, ha büns büntetettnek.

A szebeni román gyűlés vezetői azt az igen kevés, és kevésbé tekintélyes protektort, kiket annak idején szereztek itt, igen sürgetően meghívták a részvételre a magas politikai akciójukban; de senki sem felelt meg a meghívásnak. Az antiszemita és egyéb czinkosaik nagy tisztelettel vannak a magyar pandurok iránt; tiszteletüket csak vad gyűlöletük minden ellen, a mi magyar, mulja felül. A zarándoklás Romániából szintén nem olyan, a milyenre az agitátor urak büszkék lennének, mert mint a szomszédos országból és Bukarestből ide jelentik, eddig összesen csak egy valamire való bolond ment át a határon, t. i. Cantacuzene volt miniszter; össze nem tévesztendő a hasonló nevű diplomatával, aki igen okos uri ember és nem kompromittálná magát oly kaliberű „politikuskal”, mint Ratiu és Lukáciu.

Egy pillanatig tartottak tőle, hogy a sziámi ügyből nyugtalanító szó- és blokade harc fog fejlődni. Szerencsére a sziámiak született gyávasága még idejekorán beutatta áldozatát a francia prestigenek.

Anglia pedig végre is érzi az igazságtalanságot, melyet Franciaországon követett el, mikor Egyiptomot egészen a maga hatalmi körébe vonta. Megengedte hát Bangkok előtt a köztársaságnak, hogy páros legyen az öt. Végre is kevésbé bántja a brit oroszánt a gall kakas kukorékolása, mint az északi medve dörögése.

A községi törvény czim alatt a „Nemzet” a következőket írja: Mint illetékes forrásból értesülünk, a lapoknak az a hirtelése, hogy a legutóbbi minisztertanács a községek rendezéséről készült törvényjavaslatot is letárgyalta volna, nem felel meg a valóságnak. A kérdéses reformjavaslat még nem jutott az előkészítés ezen stádiumába s egyelőre csupán a belügyminiszter személyes revíziója alatt áll. Alapvető törvényhozói alkotásról lévén szó, minden az ügyre káros elhamarkodás eleve kizártnak tekintendő; mi okon épen ennek a törvényjavaslatnak nem szabad par force elkészülnie.

A magyar befolyás alatt. Ilyen czim alatt vezércikket ír a prágai „Hlas Národa”, panaszkodván, hogy a magyar befolyás Ausztriában nemcsak politika, de nemzetgazdasági téren is kezd érvényesülni. Szerinte a magyar befolyás okozta, hogy a takarmány kivitel-tilalom nem terjed ki a zabra, korpára és a gazdasági, valamint ipari telepek különféle hulladékaira. Az osztrák érdekek megkivántak volna, hogy a tilalom ezekre is kiterjesztessék. Ez meg is történt volna, ha a kalamitás nem Ausztriát, hanem Magyarországot érte volna, akkor a magyar befolyás rögtön keresztül vitte volna, hogy Ausztriára nézve kiterjesztessék a tilalom azon takarmányfélékre is, a melyekből ott bő termés volt. Mert az ilyen kiviteli tilalom nagy hatással van az illető cikkek átalakulására. A magyar befolyás, írja tovább a „Hlas Národa”, végzetes kezd lenni a gazdasági téren Ausztriában. A cseh malom-ipar rendszeresen elnyomatik s ezáltal a cseh földművelés is. A magyar díj-szabási politika, a törekvés, mely arra irányul, hogy Magyarország az ipar minden ágában Ausztriából emancipáltassék, az állami segély

A „TORONTÁL” TÁRGZAJA.

A te szíved.

Mint folyó a kis szigetkét
Körül folyja minden helyen,
Ugy foglalja magába be
Te szívedet az én lelkem.

Millió madár fészket épít
A szigetnek közepébe,
Szíven is épül immár
A boldogság csendes fészke.

Gy. J.

A két Mór.

Irta: Del Toró.

Valának pedig mind a ketten Mórok az anyakönyvi kivonat tanúsága szerint. Még a születési helyök is egy volt, csak hogy nem a kültői Velence Olaszországban, hanem egy mocsaras falu Bácsországban.

Történt, hogy a két Mór az öregeik nem tették ki a sás közé, mint a bábák Mózeset, hanem gondosan felnevelték. Pedig ha tudták volna, hogy milyen szerelmi drámát jósolt meg nekik a planétájuk, talán ki is tették volna őket.

De ne vágjunk az események elé.
Mikor az egyszeri paraszt embert megkérdezték, hogy mire véli a fiainak a dolgát, így válaszolt:

— Hja, kérem, nagyra vagyok velök. Az egyikből lesz „vármegye ura”: hajdu, a másikkól meg „városi tekintetesség”: pandur.

Hát a két Mór is felsérdült és lett belőlük ur. Az egyik lett falusi „borbély”, a másik meg falusi „kirurgus”. Schwarzkopf volt a falu borbély, Rothkopf Mór meg a kirurgus. A köznép mindkettőt csak „doktorának” hívta, amit

ők, tekintve azon magas piedesztált, melyen állottak, minden hízlekedés nélkül szívesen fogadtak.

A Schwarzkopf ott lakott a Rothkopf tözsomszedságában, ami megint könnyen érthető, ha tekintetbe vesszük azon tisztos foglalkozását, melylyel a falu népének közegészségi ügyét támogatták. Akiből nem tudta Schwarzkopf a lelket kiszorítani, azt bizonyosan a más világra transferálta az ő kedves kollegája a Rothkopf. Mert hát meg nagyon irva egy latin közmondásban, hogy: Kvod non licet bovi, — licet Jovi, a mi különben annyit jelent, hogy a mit nem szabad tenni az ökörnek... akarom mondani a falusi borbélynak, az meg van engedve Jupiternek, az az hogy a tudós kirurgusnak.

A két Mór igen jó barátságban volt egymással, sőt a felebaráti szeretetben annyira mentek, hogy már majdnem egymás görbe orrát harapták le. Kiváltképen pedig előfordult ez az eset akkor, ha a nagyvendéglő asztalán csörögtek már az üres boros üvegek. Ilyenkor Rothkopf azt mondá Schwarzkopfnak:

— Mörickám!... vagyunk mink egy testvér!

Ennek a két derék legénynek a boldogságából semmi sem hiányzott más, mint: egy asszony. Gondoskodni kellett tehát a boldogság koronájáról is. És gondoskodtak is.

A lakásuk kertje összeszögellett Blumenthal Náci kertjével, a kinek a másik utcára nyíló „krajzleros” boltja volt, és abban árulgatta a fátütyülöket az ő egyetlen drága kincse: a szép Nellike.

És itt kezdődik a két Mór tragi-komédiája. Mind a kettő szerelmes lett a szép Nellike kisasszonyba, a mi nem is csoda, ha figyelembe vesszük azt, hogy Schwarzkopfnak is, meg Rothkopfnak is volt emberi szíve, a mely néha meg

ütötte a baloldalukat, ha elballagtak a csinos leányzó ablaka alatt.

Mindketten erősen csapták a szelet Nellikének, de Schwarzkopf mégis komolyabb szándékkal, mint Rothkopf, a kollegája, a ki még mindig félt a „kapitulációtól” és nem merete a derekát egyszerre a „papucs kormányának” beadni.

A szép holdvilágos nyári esték egymásután mulottak, de a szerelmesek még mindig csak az első lépésnél voltak és csak a fehér nyárfák suttogó lombjai alatt döngöcséltek. Nellike kezéért a végző lépést még nem merték kockáztatni. Az öreg Blumenthal megsokalta már a fülbe-mászó csicsérgésüket, no meg a „leány-vár” folytonos őrzését is, kiadta hát a jelszót az ostromra.

Schwarzkopf, a ki bátrabb volt, szerelmes szívével nekiment a várnak és mint győztes kitézte a diadal zászlaját.

Az öreg Blumenthal ugyan is egy kissé gondolkodott, azután így szólott Schwarzkopfnak:

— Nem bánom... legyen a magáé Nellike... mert jobb ma egy veréb, mint holnap egy tuzok.

A mi különben annyit is jelenthetett, hogy jobb ma egy borbély, mint holnap egy kirurgus. Hiába, volt az öreg Blumenthalnak magához való esze!

Schwarzkopf és Nellike tehát jegyesek voltak.

Rothkopf nem volt ugyan jegyese Nellikének, de azért még mindig ott settenkedett az ablaka alatt, sőt ha ideje engedte (a mi pedig nagyon is engedte), egész holdvilágos meg sötét estéket is ott töltött a jegyesek társaságában, mert hát nem tudta szerelmes szívet egyszerre guzba kötni, de azután meg Nellike is szívesen látta a sötét lombok alatt, mert bizony, mi tagadás benne, az ő galamb szivecskéje is inkább vonzódott Rothkopfnak, mint a jegyesehez, a

mellett emelt különféle águ ipartelep — mind es rendszeresen megrövidíti iparunkat s másrészt elnyomja földmívelési érdekeinket. A „Hlás Národa“ sajnálja az autonomisztikus reichsrathi többség feloszlását.

HIREK.

— **A király adománya.** A király az apáczaalvi gör. szert. kat. hitközség templom-felzárására 100 frt segélyt adományozott.

— **A miniszter köszönete.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter: Dessewffy Sándor esanádi püspöknek, ki a tervbe vett makói főgimnázium javára 80.000 koronát ajánlott fel, e nemeslelkű és bőkezű áldozatkészségeért legőszintébb és legmelegebb köszönetét fejezte ki.

— **A főispán hivatalos köruton.** Rónay Jenő főispán — mint már említettük is — hivatalos köruton van és a következő helyeken tartott vizsgálatokat: E hó 21-én Kumán községben, a hol a községi ügykezelést vizsgálta meg, 22-én a törökbecsei főszolgabírósgót, 24-én Bogáros községet, 25-én a perjámosi főszolgabírósgót, 26-án Nagyfalut és 27-én a Kis-Zombor községeket. Innen a főispán Nagyikindára a löverseny megszemlélésére rándult át, a löverseny azonban a zuhogó eső miatt elmaradt. A főispán holnap reggel hazaérkezik.

— **Ösztöndíjak.** A Nagybecskerekben székelő torontálmezei takaré- és hitelbank nagybecskereki illetőségű gyermekek részére, kik a kereskedelmi pályán való kiképzésük végett hazai real- vagy kereskedelmi közep-tanodát látogatnak, a jövő 1893-94-ik tanévre 100—100 forint összegében két ösztöndíjat engedélyez, a következő pályázati feltételek mellett: 1. Pályázók tartoznak kérvényüket legkésőbb f. évi augusztus hó 20-ig felszerelve a) a keresztlevel vagy anyakönyvi kivonattal; b) az általuk végzett utolsó tanintézet bizonyítványával; c) helyhatósági erkölcsi és esetleg vagyon-talansági bizonyítvánnyal a bank igazgatóságánál benyújtani, mely utóbbi az ösztöndíjak odaítélésénél, egyenlő iskolai osztályzatok mellett azon pályázókat fogja előnyben részesíteni, kik anyagi viszonyaikat tekintve, az ösztöndíjra leginkább rászorultak. 2. Az intézet igazgatósága a beérkező pályázati kérvények felett legjobb belátása szerint szabadon fog határozni.

— **A kikindai huszárok mennek.** A Nagy-kikindán összpontosított cs. és kir. 3. számú huszárezred ma július 28-án hagyják el Kikindát s Lovrion és Német Szt-Péteren keresztül Aradra vonulnak, hol résztvesznek a dandárgyakorlatokon. 10 nap múlva az ezred visszatér, csak az 5. század fog résztvenni i Fleischmann kapitány parancsnoksága alatt az ugyanott tartandó gyalogsági gyakorlatokon.

— **Anna-mulatság.** A n.-becskereki kereskedő ifjak egylete által e hó 29-én (szombaton) este fél 9 órakor rendezendő Anna-mulatság iránt napról-napra nagyobb az érdeklődés. A közönségnek ezuttal alkalma nyílik hallani Vukovics Arankát, a szépehetségű fiatal énekesnőt, Koncsek Viktóriát, az operaház tehetséges tagját s a többi szereplők is sok kellemes órát

szerestek már művészetükkel a nagybecskereki közönségnek s nagyon természetes, ha ujra akarja őket hallani. A mulatságot a „Korona“-szálló dísztermében tartják meg s itt adjuk annak programját:

1. Strauss: Adél dala a „Bőregér“ című operettéből, énekl Vukovics Aranka urhölgy.
2. Tárkányi Béla: „Coriolan“, szavalja Mayer Aurél ur.
3. Mayerbeer: Fides nagy áriája a „Proféta“ cz. operából, énekl Koncsek Viktória urhölgy.
4. Trio, hegedűn, gordonkán és zongorán, előadják Oroszi Frigyes, Szmaszenka Ernő és Ripka Armin urak.
5. a) Halevy: Nagy ária a „Zsidónő“ című operából; b) „Gioconda“ nagy áriája, énekl Koncsek Viktória urhölgy.
6. Magyar népdalok, énekl Vukovics Aranka urhölgy.

A hangverseny után táncz következik.

— **Kikindát kövezik.** A keramit, trachyt és granitkérdes, mely tavaly a becskereki városatyák nyugalmát megzavarta, most Kikindán idez elő nagy vitákat. Eddig hét pályázó van: Tausig Dávid, Deutsch Zsigmond, Glasner Antal, Hirsch Sándor, Hirsch Mihály, a Keramiai gyár és Drasche-féle gyár. A bizottság legközelebb fog már dönteni.

— **A Dugonics-társaság pályázata.** A Dugonics-társaság Szegeden az érdeklődőknek újból emlékeztetke hozza, hogy f. évi február hó 24-én a következő pályázatokat hirdette ki és pedig: I. A tudománymívelési osztályból. Irassék meg „Szeged és Dél-Magyarország“ (eredmények és czélok a magyarosítás és közművelődés szolgálatában) címmel Szeged magyarságának kulturális és nemzeti hatása a délvidekre, ugy a multban, mint a jelenben, szem előtt tartva azon jövő czélokot, melyek a délvideken az egységes nemzeti eszme fejlesztésére kitűzendők és elérendők lesznek. A pályamű legalább 8—10 nyomtatott ivre terjedjen. Jutalma 400 korona. II. A szép irodalmi osztályból. a) Kivántatik egy költői elbeszélés, melynek tárgya lehet történeti, mondai, vagy a jelen életből vett; b) kivántatik továbbá egy elbeszélés (novella) melynek tárgya a modern társadalmi életből legyen merítve. Szükséges, hogy e művek lelemény, jellemrajz, kompozíció és technika tekintetében abszolút irodalmi becses birjanak. Jutalom egyenként 200—200 korona. Mindhárom pályamű idegen kézzel olvashatóan leírva jelíggis zárt levél alatt 1893. év szeptember hó 15-ik napjáig a társaság elnökségénél nyújtandó be. A nyertes művek a szerzők tulajdonai maradnak, kik egyév lefolyása alatt azokat kiadni tartoznak. Eneak elmulasztása esetén a kiadására a társaság lesz jogosult.

— **Elmaradt löverseny.** A f. hó 27-ére kitűsött kikindai löverseny a nagy eső következtében bizonytalan időre elhalasztatott.

— **Vándorló zivatar.** Lapunk egy barátja utazott tegnap a Szegedtől Nagy-Kikindáig terjedő vasutvonalon, annak elbeszéléséből tudjuk meg azt a természeti tüneményt, a mely az utasokat nem csekély bámulatba ejtette. Tudva-

levő dolog, hogy nyáron, kivált a délutáni órák iszonyu hőségében nem tartozik a kellemes dolgok közé vasuti kupében ülni. Az izzadság gyötrelme mellett a nyitott ablakokon át behulló szénpor és füst is kiálhatatlan gyötrelmet okoz. Tegnap is arról folyt a szó azok között, akik Szegeden a vasuti kocsikba felszálltak, mint ilyenkor rendszerint, hogy mennyivel jobb hajón utazni, ahol szabad a levegő, ahol a vizek fölött eluhandó szellőcske még a legmelegebb napsugarakat is ellensúlyozni tudja. A derült, mély, kék égen távoli szürke foltok jelentek meg s a vonat alig indult el, az utasok sóhajtozva emlegették, vajha esőre tömörülne azok. A Mindenható nem igen szokta meghallgatni az utasok sokféle kívánságait, de a kupék tetején kopogó esőcseppek ezuttal beteljesülését hirdették annak a sokszor ismételt óhajnak, „bár csak esnék az eső!“ És a robogó vonat után mintha száguldott volna a mind tömörebbé, mind sötétebbé lett felhőtömeg, amely bőven hullatta magvait a szomszjú földre. Fenséges szép látvány nyá lett a villámoktól megtépett felhők gomolygása, az iszonyu menydörgés, amely az égiek bős hargját hirdette. És a zivatar, mintha csak üldözbe vette volna azt, nem tágitott a vonattól. Egész Nagyikindáig rohant vele a felhőgomolyag, amely most már valósággal öntötte alá az esőt, menekülni kényszerítve a mezőkön dolgozó munkásokat s az állomásokon összegyűlt népet. A vonat lucskossá ázott, s mintha csak valami vizen robogott volna keresztül, úgy érkezett be a kikindai állomásra, nyomában a sötét, terhes felhőkkel, amelyek most összegyűltek és csaknem két óra hosszat öntötték ki tartalmukat, egész árvizet idezve elő a városban és annak környékén. Természetesen a felhőszakadás lehetlenné tette a délutánra tervezett s érdekesnek ígérkező löverseny megtartását, s a haragos ég csak akkor derült ki újból, amikor villámait több helyen leszórtá és a földeken összehordott gabonakereszteket jórészt megbolygatta. Nagy-Kikinda és környéke sokáig fogja emlegetni ezt a nagy vándor-zivatart, amely mintha csak oda készült volna, oly veszedelmesen hosszú stációt tartott ott, az utasok pedig, akiknek annak útját szemlélni alkalmuk volt, gyakran fognak visszaemlékezni arra a felhőtömegre, amely a vasuti sinek irányában gomolygva a záporból felhőszakadásig fokozódó esőt bocsátott magából s a villámok sokaságával oly igen hő vágyat ébresztett a szivekben, a szűk vasuti kocsikból való menekülésre!

— **A temesvári esolnakázó-egylet** tegnap választmányi ülést tartott és ez után közgyűlést, a tagok élénk részvéte mellett. Jeleu voltak: Kovács S. Aladár elnök, Mayer Károly alelnök, Jankovich Miklós h. elnök, Hilt Lajos igazgató, ifj. Králik László szertárnok, Stimm Adolf titkár,

kinek az ázsója vagy 50 perczenttel alacsonyabban állt a falusi börzén, mint a társáé.

Schwarzkopf eleinte nem is nagyon bánta a társas együttlétet, mert hát a mióta jegyese lett Nellikének, nem tudott annyi szellel bélelt bolondságot összekurizálni, mint azelőtt, a mikor még nem vette be a várat, beszélt hát helyette Rothkopf. Hanem később, midőn már a lakodalom napja is közeledett, még is megsokallotta, hogy Rothkopf még mindig ugy cselekszik, mintha Nellike cserecsere-piros ajkain szabad volna a vásár.

Szerette volna társának tudtára adni, hogy a mi az „enyém“, az nem a „tied“, de hát nem akarta ily „kicsinységek“ miatt a testvéries barátságot megszakítani. No meg azután arra is gondolt, hogy mindig jó egy házi barát a háznál, mert legalább megőrzi az asszonyt, ha az embert üzleti dolgok elszólítják hazulról. Nem volt hát más hátra, mint békével tűrni a sorsát és sietetni az esküvő napját.

Az öreg Blumenthal ki is tüzte nagy bölcsen a napot és az összes házi cselédséget (állott pedig ez 1, mond: egy mindenesből) befogta a rezidenciájának külső és belső tatarozásához, hogy a lakodalom napján minden ugy ragyogjon a tisztaságtól, mint Nellike karbunkulus szemei.

Folyt a munka lázas sietséggel. Schwarzkopf már az ujjain számlálta a napokat és örült mint a virág a májusi szellőnek.

De öröme nem sokáig tartott. A sors széles játéka egy csapással romba döntötte Schwarzkopfnak minden illuzióját.

Vagy két nappal a lakodalom előtt, korábban zárta be az „officinálját“, hogy a fontos teendőket végleg megállapithassa leendő nejevel és ipja urával. Midőn a bolt ajtó kulesát éppen ráfordítani akarta, hátulról valaki keményen megrántotta a kabátját.

Erssók néni volt, a falu hirmondója.

— No, mi baj, Erzsók anyám? — mondá nem éppen udvariasan Schwarzkopf.

— Hát az uram . . . az uram . . .

— Hát osztán mi lelte?

— Jaj, doktorkám, mintha megakarna halni!

— Az baj . . . de mit segíthetek én szegény lelken?

— Hát tudja doktorkám, csak eret kéne rajta vágni.

— Most nem érek rá, . . . majd holnap.

— De muszáj, mert nem veszem a lel kemre a mulasztást.

Srhwarzkopf látta, hogy nem szabadulhat, elment hát előbb Erzsók néniékhez a hivatalos mütétet elvégezni.

Mire megoperálta a beteget, későre járt már az idő. Kint az alatt szörnyen beborult. Nehéz fellegek tornyosultak az égre, a hold meg, mint valami félnék pásztor, egészen behuzta tömött pófáját a felhők mögé.

Czudar sötét volt. A vihar készült kitörni.

Schwarzkopf nagy léptekkel sietett Nellikékhez.

A mint befordult az utcába, ugy tünt föl előtte, mintha hangos csevegést hordozna a vihar szele szárnyain. Hallgatózott . . .

Egyszerre csak olyan hangok csapták meg kihegyezett füleit, mint a pitypalaty szólása, meg a csalogány csattogása. Tisztában volt magával, hogy Rothkopf és Nellike egymás ajkairól szedik az édes mézet, mert ilyen visszhangja csak a czuppanó csókoknak lehet.

Oda huzódott hát a kert sövényéhez és négykézláb mászott lassan előre, hogy lopva törjön a hűtlen Nellikére, Rothkopfnak meg egy „mesteri érvágást“ ejtsen. A mint mászott-mászott, véletlenül elvesztette az egyensúlyát és a nagy sötétségben hirtelen belepotylyant a sövény mellett levő vízzel telt fene nagy mészgödörbe.

Elordította magát, mint egy csapdába került pávián, és eszeveszetten kiáltozott segítségért.

Rothkopf és Nellike odafutottak, hogy az első segélyben részesítsék a fuldoklót.

Schwarzkopfnak valahogyan kihuzták a mészgödörből és talpra állították. Szive vértett a keserű csalódástól, teste égett a mészvíztől és szemei lángoltak, mint az éjjeli bagolyé, a boszútól. Egy darabig némán álltak ott mind a hárman. Nellike és Rothkopf alig bírták magukba fojtani a nevetést, a mészvíztől fehérre festett Schwarzkopfnak meg elakadt a szó a torkán a nagy ijedségtől.

Vége is megtörte a csendet Rothkopf, mondván:

Ha nem tudnám, hogy te vagy egy Schwarzkopf, azt kellene hinnem, hogy vagy te egy Weiszkopf.

— Te pedig vagy egy „mesüge“, aki csinál sz másnak a vermet, replikázott hirtelen vissza a magához tért Schwarzkopf, azután oly gyorsan elpárolgott a tragédia színhelyéről, mint a forgó szél.

Mondanom sem kell, hogy a lakodalom elmaradt, de csak néhány hétre, mert Rothkopf, aki időközben Nellike vonzó szeretetéről tökéletesen meggyőződött, bátrabb lett, mint az előtt volt, a mikor még Weiszkopfnak, az az hogy Schwarzkopfnak segített kurizálni és beadta a derekát az asszonyi szabadnyelvű, akarom mondani szabadelvű kormányynak.

Négy hét múlva megtartották a lakodalmat és azóta olyan boldogok szerény otthonukban, mint a bukott angyalok a purgatóriumban.

Schwarzkopf azt mondja, hogy nemsokára felmerül közöttük a tárcza-kérdés . . .

Kovácsics Gyula, Ferenczy Sándor, Panajoth Ignátz, Szandház Ferencz, Mencer Rezső, Plausich Aladár, Müller Károly, Heinrich Dezső, Krsztics Iván, Endre Gyula, Schopf Kálmán, Neuhold József és dr. Kun Gábor. Kovács Sebestyén Aladár elnök az ülést megnyitván, a szép számban megjelent tagokat üdvözölte és felkérte Jankovich Miklóst, hogy a szegedi regatta versenyről referáljon. Jankovich előadja, hogy a szövetségi vándordíjat az egylet — dacára annak, hogy az idén is megnyerte, még nem kapta meg és ezt reklamálnia kell. Továbbá a tapasztalt kellemetlenségek miatt felvetette azt az eszmét, hogy részt vegyen-e ezután is az egylet a szegedi versenyekben. Kovács Aladár elnök kéri, hogy e felett most határozatot ne hozzanak, hanem keresse meg az egylet a regatta-szövetséget, hogy ezután a versenyek bíróságánál, az indításoknál mindig két kiküldött legyen jelen és a kiküldöttek között minden résztvevő egylet képviselve legyen. Ajánlja, hogy 3 igazgatósági tagot válasszanak, továbbá keressék meg a szövetséget, hogy a vándordíjat az egyletnek kiadják. Az indítványokat egyhangulag elfogadták. Az egylet a tbcsei versenyen három számmal vesz részt. A szkiifversenyen Schoor Lajossal; az országos négyvezős versenyen Krisztics Iván, Hilt Lajos, ifj. Králik László és Laczay Endre ezekkel. Ezekon kívül még egy versenyen működnek közre. Az egyleti területet kissé kibővítik, s miután most az egyletnek hölgy tagjai is vannak, a hölgyek részére szétszedhető öltözöt építenek. A működő hölgyek hozzátartozói felhivatnak, hogy az egylet tagjai közé belépjenek. Eután Radisits Istvánt, Bakocsy Kálmánt, dr. Kun Gábort, Nagy Gyulát és Sakeres Zoltánt rendes tagoknak, Plausich Mátyást pártoló tagul vették fel. Végül a közgyűlés a szegedi verseny győztesének elismerését és köszönetet szavazott. A közgyűlést lakoma követte, a szegedi győzelem öröme. A diszlakomán az összes jelen voltak vettek részt.

— **Milliomos kőrista.** Emberek kezdtek beszélni, utóbb az újságok is irták róla és végül Markovics kőrista is elhitte, hogy ő egy amerikai nagyúri után egy millió kétszáz ezer koronát fog örökölni. A többi kőristák faggatni kezdték, hogy mit csinál a töméntelen pénzzel, kinek mit ajándékozik.

Végre Liszkai, a direktora is megszólítja:

— Ugye Markovics, átveszi tőlem a direktoriót.

— Csak nem bolondultam talán meg.

— **A temesvári kereskedelmi és iparkamara** holnap délután 3 órákor teljes ülést tart.

— **Kigyót nyelt.** Fájdalmas jajveszékelés közt állított be a nagyváradai rendőrségre egy szomszédos községbeli oláh paraszt és keservesen panaszkodta, hogy a mezőn elaludt s egy kigyó a torkán keresztül belemászott a gyomrába. Érti, hogy kering a szűk kvártélyban az állat, de még ezt nem bánta, csak ne okozna olyan éles fájdalmat a börtönből kifelé törekvő rabkigyó. A ritka pacienseknek a rendőrök mindenféle tréfás dolgokat ajánlottak orvosságnak, míg a kapitány beküldte a kórházba, hogy gyógyítsa meg nedves gyepől áthült gyomrát. Erős gyomor fájdalma volt az embernek s azt hitte, hogy valami kigyó mászott belsejébe. Hasznosabb dolgot eselkednének bizony a falusi pópák és dászkalók, ha a dákó román izgatások és szebeni apostolkodások helyett hűvek körében a még mindig uralgó babonát igyekeznének kioltni.

— **Hűtlen barátnő.** Temesváron a szép Hönig Berta néhány év óta jegyben járt egy főhadnaggyal. A leánynak kétezer forint hozománya volt, mely egy ottani banknál volt elhelyezve. Róna Bernátka, az ottani adóhivatalnok neje, Hönig Berta jó barátnéja erről tudomást vevén, rábeszélte, hogy vegye ki a pénzt a takarékpénztárból s helyezze el a hivatalnok egyletnél, mely 8 százalékos fizet. Minthogy pedig az egylet csak tagjaitól fogad el betéteket, ilyen pedig csak hivatalnok, avagy hivatalnok neje lehet, a pénzt Rónáné nevére helyezték el. Hönig Berta megkapta a könyvecskét, de mikor az év elején ki akarta venni a pénzt, kislútt, hogy Róna a felesége nevére levő betét alapján közel 2000 frtnyi kölcsönt vett fel, melyet aztán az egylet a betétből fizettetett vissza. A pénzt házépítésre fordították. Mikor Hönig Berta perrel fenyegetődzött, viszont ők is fenyegetésre fogták a dolgot, s egy levélben azt irták neki, hogy oly titkát tudják, melylyel az akasztófára juttathatnák. A leány türelme ekkor véget ért s megtette a csaló pár ellen a feljelentést. A törvényszék mindkettőt 1 és fél évi börtönrre s 3 évi hivatalvesztésre ítélte.

— **Oszták-magyar-svájezi vasúti kőtelek.** Oszták-magyar-svájez-délbádeni áruforgalom. (Díjzabások érvényességének meghosszabbítása.) Az 1891. évi április hó 1-től érvényben álló oszták-magyar-svájezi köteleki díjzabás III. rész, 2. füzet, I. és II. sz. pótlékával, valamint az 1889. évi október hó 1-től érvényes oszták-magyar-svájez-délbádeni köteleki díjzabás III. rész 2. füzetének érvényessége, mely az arra vonatkozó hirdetés értelmében f. évi július 31-én megszűnt volna, ezennél 1893. évi augusztus hó 31-ig

meghosszabbítatik. Az ezen díjzabások helyébe lépő új díjzabások f. évi szeptember 1-ével fognak kiadatni. Budapest, 1893. július havában. A magy. kir. államvasutak a részes vasutak nevében is. (Utánnomat nem díjaztatik.)

Táviratok.

Ferdinánd Ferencz és a francziák. Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jelentik: Estei Ferencz Ferdinánd főherceget az új-keledoniai kormányzó a legszívélyesebben fogadta. A bankettnél a kormányzó Ferencz József császárt és királyt, valamint a főherceget éllette, mire Ferencz Ferdinánd főherceg rövid felköszöntőben poharát a francia köztársaság elnökére és a kormányzóra emelte.

Új dandárparancsnok.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A király ő felsége Jenő főherceget a jövő ősszel, amikor ezrede Budapestről elhelyeztetik, dandárparancsnokká fogja kinevezni. A főherceg Budapesten marad új állásában is.

A hadügyminiszter temetése.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Lembergől távirják, hogy Bauer hadügyminisztert a helyőrség részvéte mellett nagy katonai pompával temették el tegnap délután 4 órákor. A temetésen jelen volt Lipót Szalvátor főherceg is.

A jövő háboruja.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az orosz kormány most új fegyverekkel látja el hadseregét. Első sorban az angol indiai határon hozták be a csapatoknál az új fegyvert, mert úgy hiszik, hogy ott fog először a háboru kitörni.

Vád alá helyezett szerb miniszterek.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A feszültség, mely a vizsgálóbizottság és a kabinet közt fennforog, ez idő szerint még nem szűnt meg. A vizsgálóbizottság nem akar tágitani es az Avakumovics kormány tagjait okvetlenül le akarja tartóztatni, aminek következtében a kormány megmarad szándéka mellett, hogy beadja lemondását. Belgrádban el volt terjedve tegnap az a hír, hogy Gruics Száva tábornokot bízták meg az új kabinet alakításával. A király ellene nyilatkozott ugyan annak, hogy a bizottság szélsőségekre ragadtassa magát, de a vizsgálat törvényes folyása elé nem akar akadályokat gördíteni.

Veszedelem egy fürdőben.

Herkulesfürdő, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ma délben itt óriási ijedelmet idézett elő, hogy a gyógyterem megetté pinczérnak és az emellett levő istálló déli 12 órákor kigyulladt. A veszély egész 1/2 óráig igen nagy volt, végre akkor a kivonult tűzoltók és a ki-rendelt katonaság nagy erőfeszítés után lokalizálta a tüzet. Délután 2 órákor még folyton oltották a tüzet, de akkorra a veszedelem elmúlt.

Tüntetés egy tulzó ellen.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tordáról jelentik, hogy ott tegnap este a nép Vladacsiu ügyvéd háza előtt tüntetett, mert abban a hitben volt, hogy Vladacsiu Nagyszébenben inzultált egy magyar újságíró. A csendőrség közbelépett és egy csendőr, eddig ki nem derített okokból, a tömegbe lőtt, s e lövés következtében a tüntetők közül ketten megsebesültek. Ezután a tömeg néhány ablakot bevert, majd nyugodtan szétozlott. A „Tribuna” ebből a tüntetésből óriási dolgot csinált. Ugy írja le, hogy a tömeg dorongokkal ostrom alá fogta Vladacsiu házat, több oláh házat kövekkel dobálta, az ablakokat bezúta, s egy 80 éves házaspár fején súlyosan meg-

sebesült. Leírja aztán, hogy a csendőrség a tömegbe lőtt és szuronyral támadt a népre, mert máskülömben nem tudott volna rendet csinálni. Egy ember nyomban meghalt, többen megsebesültek. A tömeg Ratiu háza elé vonult és az ablakokat beverte. A „Tribuna” hírei persze nagyitva vannak.

Megszökött katonák.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Óriási feltűnést kelt a fővárosban hogy a 13. huszárezredből, mely a külső kerepesi-uti laktanyában van elhelyezve, nagyobb számu közlegény megszökött. A szökés oka állítólag az, hogy Gruisin György, a hatodik század kapitánya tulszigoruan bánt a legénységgel. Az ő századából 29 szökött meg, ezek közül egyet elfogtak, tíz visszatért és 18 most is szökésben van. A visszatértek csupa jászkun fiuk, a kik nem akarják tettüknek okát adni, csakis ha a hadbíró-ság elé állítják őket. Az ezredparancsnok Jenő főherceget magához hívatta és szigoruan kihallgatta.

A francia-sziámi viszály.

Budapest, jul. 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból távirják, hogy a tengerészeti miniszter Toulonból két czirkáló hajót rendelt Humann tengernagy hajórajához. Hir szerint ötszáz ember indult Battambang tartomány megszállására.

A munkaidő.

Budapest, július 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből írják, hogy a birodalmi kancellár nem hajlandó az egyes iparágak kérényét teljesíteni és a munkaidőt az ő kívánságuk szerint szabályozni.

VASUT-ÜGYEK.

Magyar királyi államvasutak budapest-balparti üzletvezetősége.

Pályázati hirdetés. A magy. kir. államvasutak budapest-dunabalti üzletvezetősége a vonalai részére az 1894. évben szükséges 73 m³ erdei fenyőfa deszka, 114 m³ jegenye fenyőfa deszka, 367 m³ lucz fenyőfa deszka, 3 m³ vörös fenyőfa deszka, 314 m³ vágott lucz fenyőfa, 396 m³ faragot puhafa, 1970 drb kerítés sűrítési lécz, 66218 fm. vágott puhafa lécz, 4 m³ szurkos fenyőfa palló, 163 m³ erdei fenyőfa palló, 625 m³ jegenye fenyőfa palló, 8 m³ vörös fenyőfa palló, 102 m³ puhafa rud, 62350 fm. puhafa kerítési rud, 536000 drb fedő zsindey, 22 m³ tölgyfa deszkák, 94 m³ tölgyfa palló, 39 m³ tölgy szálfá szállítására ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az összes fanemtek 1894. évi április hó végeig beszállítandók. Az üzletvezetőség fenntartja magának a jogot, hogy a tényleges megrendelés alkalmával fenti mennyiségnél 25%-al többet vagy kevesebbet rendelhessen. A részletes pályázati feltételek alapján szerkesztendő ajánlatok legkésőbbben 1893. évi augusztus hó 25. déli 12 óráig nyújtandók be az üzletvezetőség általános osztályának vezetőjénél (Teréz-körút, 62. sz., I. em. 5. ajtó sz.) a részletes pályázati feltételek értelmében leteendő banatpénz pedig 1893. évi augusztus hó 24-én déli 12 óráig teendő le az üzletvezetőség gyűjtő pénztáránál. A részletes pályázati feltételek, valamint a méretjegyzék az üzletvezetőségnél betekintheők. A részletes pályázati feltételek és a méretjegyzék a budapest-dunabalti üzletvezetőség díjmentesen, a szállítási feltételek készpénz fizetés mellett a budapesti nyomtatvány tártól (Andrássy-ut 73. szám) megszereshetők lévén, feltételeztetik, hogy ajánlattevő ezek teljes ismeretével bir. Budapest, 1893. július 23-án. Az üzletvezetőség. Utánnomat nem díjaztatik.

Nyiltér.*)

A t. cz. gazda-közönség figyelmébe ajánlja alulírott főügynökség (456-10.4)

a legkitűnőbb minőségű petrosenyi cséplő- és egyéb szenet

a legjutányosabb árak mellett.

A petrosenyi köszönbányák főügynöksége:

Inkei Emil Aradon.

* Az e rovat alatt közlötékért nem vállal felelőséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREN D.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek—Nykikinda			Nagybecskerek—Versecz			Versecz—Nagybecskerek			Szécsány Párdány		
Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	T. sz.
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	Báziás ind.	405	1145	Budapest ny. p. u.	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	960	—	Temesvár	—	12—	Nagybecskereken át ind.	700
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	Versecz	540	220	Szécsány	925
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	Verseczrét	547	225	Módos	946
Melencze	632	111	832	N.-Becskerek-Bpart	812	415	*Temespaulis	553	232	Fény	957
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	Bethlentanya	601	242	Párdány	1008
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	462	*Szivattyutelep	611	255		
Beodra	749	23—	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	*Laudontanya	618	305		
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	Nagymargita	627	316		
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	Zichyfalva	639	329		
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	Györgyháza	661	345		
Budapest	125	—	648	Szécsány ind	934	600	Szécsánfalva-Ráros				
				Bóka	947	616	Istvánvölgy	706	402		
				Kanak	1004	636	*Óléc	714	412		
				*Óléc	1013	645	Kanak	723	424		
				Szécsánfalva-Ráros			Bóka	739	444		
				Istvánvölgy	1022	703	Szécsány (vend.) érk.	761	469		
				Györgyháza	1032	717	Szécsány ind.	801	514		
				Zichyfalva	1044	741	Szárca	814	531		
				Nagymargita	1059	802	*Lajosmajor	826	545		
				*Laudontanya	1108	812	*Pusztá Kenderes	833	546		
				*Szivattyutelep	1116	822	Lázárföld	842	603		
				Bethlentanya	1129	836	*Sándor-udvar	853	617		
				*Temespaulis	1137	847	N.-Becskerek-Bpart	910	641		
				Verseczrét	1145	858	Nagybecskerek érk.	—	645		
				Versecz érk	1149	903	Nagykikinda	—	1101		
				Temesvár	317	—	Temesvár	—	454		
				Báziás	325	1129	Budapest	—	648		

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—599 vannak megjelölve).

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesek — vagy leszállás végett áll meg.

Bécs—Budapest (nyug. p. u.)		Temesvár—Orsova—Verciorova		K. expr. minden esomb. I		Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.		Sz. v. Sz. v. Gy. v.		Verciorova—Orsova—Temesvár Budapest (nyug. p. u.) Bécs		Sz. v. V. v. T. v. Sz. v.		K. expr. minden hétfőn I.		Gy. v. Sz. v. Sz. v.																				
I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II																			
Bécs ind.	906	Budapest ind.	155	Cegléd érk.	980	Félegyháza	—	Szeged	509	Valkány	627	Nagykikinda	706	Zsombolya	744	Gyertyámos	817	Temesvár Józsefváros	709	Temesvár Józsefváros ind.	717	Rékás érk.	1041	Lugos	1234	Karánsebes	220	Herkulesfürdő	1129	Orsova	115	Verciorova	1209			
	716		710		1030		1211		530		303		340		423		443		854		930		1041		732		840		736		824					
	714		704		450		443		513		626		648		710		413		750		800		630		923		1010		1160		1231					
	706		706		336		767		935		224		300		360		413		464		545		630		738		841		1160		1231					
	400		400		1115		1221		120		—		—		—		—		—		—		—		—		—		—	—	—					
	226		226		340		632		741		833		920		950		1027		1051		1118		1202		1254		254		433		648		100			
	410		410		512		1105		1255		219		328		400		444		515		545		622		732		643		813		1020		316			
	1210		1210		1254		—		—		—		507		513		556		630		708		803		925		—		—		—		—			
	210		210		321		539		628		628		742		750		—		832		851		915		953		1104		1206		123		300			
	—		—		—		420		528		629		716		1120		—		1222		1249		132		231		439		630		850		640		—	

H i r d e t é s e k.

426. B. sz. 1893. (461—3.2)

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye bánlakai járásba kebelezett Kanak községbeli szülésznoői állomás lemondás folytán turesedésbe jött, arra ezennel pályázat nyitattik. Felhívának a pályázni kívánók, miszerint az 1876. évi I. tcz. 9. § a értelmében felszerelt kérévényeiket alólirt főszolgabíróshoz folyó évi augusztus hó 5-ig annál is inkább adják be, mert később érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.

Ezen állomás javadalmazása a következő:
Évi készpénzfizetés 100 frt és 1 frt díj minden szülési eset után.
A választás folyó évi augusztus hó 7-én délelőtti 10 órakor fog Kanak községházánál megejtetni.
Bánlak, 1893. évi július hó 21-én.
Botka, főszolgabíró.

652. tkvi sz. 1893. (465—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Dobrojevics István botosi lakos végrehajthatónak, Stefanyeszku Péter botosi lakos végrehajthatást szenvedett elleni 77 frt tökekövetelés, ennek 1885. évi augusztus hó 15-től járó 6 százalék kamatai, 31 frt perbeli, 21 frt 15 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségek kielégítése végett 1893. évi július hó 31-ik napjának d. e. 9 órakor Botos községházánál az ezen kir. járásbiróság területén fekvő Botos község 511. sz. tkvben foglalt következő ingatlanok, u. m.:

1. 476. sz. ház és 800 □-öl házhely egészen 112 frt.

2. 116. hr. sz. III. dülőbeli 2 hold szántó Stefanyeszku Pétert megillető fele-része 154 frt.

3. 116. hr. sz. IV. dülőbeli 1 hold 400 □-öl kaszáló Stefanyeszku Pétert megillető felerésze 123 frt, ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön elfogárvereztetni, ekkorán magasabb ígérlet hiányában a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképesnek nyilvánított érték-papirokban bánatpénzül letenni.

Perlaszon, a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságánál, 1893. évi február 28 án.
Sárdy, kir. jbiró.

10101. ki. sz. 1893. (464—2.1)

Hirdetmény.

Az 1883. év 44. tcz. 16. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, miszerint a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóság által érvényesített Nagybecskerek város 1893. évi általános jövedelmi pótdóljástroma f. évi július hó 30. napjától ugyanazon évi augusztus hó 6. napjáig bezárólag, s így nyolcz napon át, a városi adóhivatalnál közzszemlére kitétetni fog; miért is Nagy-Becskerek város ingatlan után kivetett általános jövedelmi pótdólkötelesei ezennel figyelmeztetnek, hogy netaláni felszólamlásaikat, és pedig:

- a) azon adózók, kik ezen adóval már mult évben voltak megróva, a lajstrom kitételének napját;
- b) azon adózók, kik ezen adóval f. évben első ízben rovatnak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a városi adóhivatalnál írásban vagy élő szóval előterjeszthetik.

zásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a városi adóhivatalnál írásban vagy élő szóval előterjeszthetik.

Megjegyeztetik azonban, hogy a kitézett határidőn túl beadott felszólamlások figyelembe vehetők nem lesznek.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi július hó 19-én.
Krsztics János, polgármester.

1671. kig. sz. 1893 (463—3.1)

Árlejtési hirdetmény.

Községünkben egy felépített háznak helyreállítása eszközözlendő, a helyreállítási költség 1352 frtban állapított meg, mely összeg kikiáltási ár lesz.

Minden árlejtési szándékozó a kikiáltási árnak 10 százalékát az árlejtést vezetőnek bánatpénz címén letenni tartozik. A többi feltételek a jegyzői irodában bármikor megtekinthetők.

Az árlejtés f. évi augusztus hó 4-én d. e. 10 órakor meg fog tartatni.
Oppova, 1893. évi július hó 24-én.

Szteity, Poppovics, biró, jegyző.

Kerestetik

folyó 1893. évi november 1-ére egy 4—5 lakszoba, 2 cselédszoba és sztikéses mellékhelyiségekből (lehetőleg istállóval) álló évi lakás, a megyeház közelében.

Ertesítések a lap kiadóhivatalába adandók.
(448—6)